

Khilafah: En Fastsat Forpligtelse

Bismillahir Rahmanir Raheem

Allah ﷻ siger:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

”Så nej, ved din Herre, de har ikke erkendt før de gør dig (Åh Muhammad ﷺ) til dommer i alt hvad de strider om, og derefter ikke har nogen modvilje overfor det som du har afgjort, men underkaster sig fuldstændigt.” [MOQ al-Nisa 4:65]

﴿إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ﴾

”Vi har sandelig åbenbaret Bogen til dig med Sandheden, for at du kan styre iblandt folk med det, Allah har vist dig.” [MOQ al-Nisa 4:105]

﴿فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾

”Så styr iblandt med det Allah åbenbarede, og følg ikke deres lyster væk fra det der kom til dig af Sandheden.” [MOQ al-Maidah 4:48]

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ... فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ... فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

”Og den der ikke styrer med det, som Allah åbenbarede, disse er vantro - disse er tyranner - disse er oprørske.” [MOQ al-Maidah 5:44-45,47]

Disse Ayaat fra Qur’anen, og mange andre beviser uden tvivl, at det er en forpligtelse at styre med det Allah ﷻ åbenbarede. Især den første refererer direkte til muslimerne ved at sige at vi ikke har rigtig Iman før vi får dem (regenterne) til at styre iblandt os med Allahs ﷻ åbenbaring. Dette er en indikation om, at det sandelig er en forpligtelse for alle muslimer at etablere Allahs ﷻ styresystem.

Vores elskede Profet ﷺ leverede mange udtalelser, som understregede Khilafahs vigtighed.

Imam Muslim berettede fra Abu Hazim som sagde: ”Jeg sad med Abu Hurairah i fem år, og jeg hørte ham berette om Profeten ﷺ, at han sagde:

((كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ تَكْثُرُ قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ فُوا بَبِيعَةِ الْأَوَّلِ فَأَلَّوْا وَأَعْطَوْهُمُ حَقَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرَعَاهُمْ))

”Profeterne plejede at styre Banu Israeel; når en Profet døde så blev han efterfulgt af en anden, men der vil ikke komme flere Profeter efter mig. Der vil være Khulafa’a og de vil være mange. De sagde: ’Hvad beordrer du os så til?’ Han ﷺ sagde: ”Opfyld Bai’ah til dem, den ene efterfulgt af den anden, og giv dem hvad de har krav på. Fordi Allah vil sandelig udspørge dem angående det, Han betroede dem med.” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Denne Hadith er en klar udtalelse om det faktum at regeringensformen i Islam, efter Profeten ﷺ er Khilafah og ikke en islamisk republik, islamisk socialistisk republik, eller islamisk Imarah. Denne forståelse støttes af mange andre Ahadith, som indikerer at det eneste regeringssystem i Islam er Khilafah.

Imam Muslim berettede fra ’Abdullah bin ’Umar ﷺ som sagde, at Profeten ﷺ sagde:

((وَمَنْ مَاتَ وَ لَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً))

”Den der dør uden at have bundet sig til et løfte om lydighed (til en Khalifah), vil dø en død, som om han døde i uvidenhed (Jahiliyyah).” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Imam Ahmed berettede i sin Musnad, at Profeten ﷺ sagde:

((مَنْ مَاتَ بِغَيْرِ إِمَامٍ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً))

”Den der dør uden en Imam, dør en uvidenhedsdød.” [Musnad Ahmed, i Kitab al-Shamiyeen]

Altså gjorde Profeten ﷺ det forpligtende, at enhver muslim skal have en Imam over sig, som repræsenteres ved at have et løfte (Bai'ah) om lydighed på sin nakke. Løftet om lydighed gives ikke til andre Khalifaen. Og disse Ahadith informerer os om, at dem der varetager muslimernes affærer, er Khulafaa (også kaldet Amir al Mu'mineen eller Imamen). Derfor er dette en ordre om at oprette og udpege dem.

Og de klassiske retslærde har klargjort nødvendigheden af Khilafah, trods det faktum at de levede, mens den eksisterede.

Sheikh 'Abdul Rahman al-Juzairi (1299-1360 EH)¹

Imamerne (de fire juraskolers retslærde) - må Allah ﷻ være barmhjertig over dem - er enige om, at Kalifatet er en forpligtelse, og at muslimerne skal udpege en leder som vil implementere ideologiens love og give de undertrykte retfærdighed imod tyrannerne. Det er forbudt for muslimerne at have to ledere i verden omend med accept eller uvilje. [al-Fiqh 'al al-Madhahib al-Arba' (De Fire Juraskolers Fiqh), bind 5, s. 416]

Muhammad bin 'Ali al-Shawkani (d. 1250 EH)²

Det er kendt fra Islam af nødvendighed (bi dharoorah - dvs. ligesom Salah og Siyam) at Islam har forbudt at muslimerne splittes, og deres land opdeles. [Fath al-Qadir, Bind 2, s. 215]

Imam Yahya bin Sharafuddin al-Nawawi (631-676 EH)³

(De retslærde) enedes om, at det er en forpligtelse over muslimerne at vælge en Khalifah. [Sharhu Sahih Muslim, s. 205, Bind 12]

Han sagde også:

Det er forbudt at give et løfte til to Imamer, eller flere, også i forskellige dele af verden, og selv hvis de var langt fra hinanden. [Mughni al-Muhtaj, Bind 4, s. 132]

Og han sagde:

Hvis en Bai'ah blev givet til to Khalifaer, den ene efter den anden, så ville den første være gyldig og den skal overholdes og æres hvorimod den andens Bai'ah ville være ugyldig, og det vil være forbudt at ære den. Dette er den rigtige holdning, som majoriteten af de retslærde følger og de er enige om at det ville være forbudt, at man udpeger to Khalifaer på en og samme tid, uanset hvor stort og udbredt, det islamiske land bliver. [Sharhu Sahih Muslim, kapitel. 12, s. 231]

Imam Abu 'Abdullah al-Qurtubi (d. 671 EH)⁴

¹ Al-Fiqh 'al al-Madhahib al-Arba' - download værket her: <http://saaid.net/book/open.php?cat=4&book=2692>

² Fath al-Qadir - download værket her: <http://saaid.net/book/open.php?cat=2&book=922>

³ Sharhu Sahih Muslim - download værket her: <http://saaid.net/book/open.php?cat=3&book=2143>

⁴ Tafseer al-Qurtubi - download værket her: <http://www.almeshkat.net/books/open.php?cat=6&book=254>

Imam al-Qurtubi sagde i sin Tafseer af følgende Ayah:

﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾

”Jeg vil sandelig sætte en Khalifah på jorden.” [MOQ al-Baqarah 2:30]

Denne Ayah er grundlæggende for valget af en Imam, og en Khalifah, han lyttes til og adlydes, fordi ordet forenes gennem ham, og Khalifaens Ahkam (love) implementeres gennem ham, og der er ikke uenighed om det forpligtende heri blandt Ummah eller blandt Imamerne.

Han sagde også: Khilafah er den søjle, andre søjler hviler på.

Hujjat ul-Islam Imam Abu Hamid al-Ghazali (450-505 EH)⁵

Da han skrev om de mulige konsekvenser ved Khilafahs fravær, så sagde han:

Dommerne vil blive suspenderet, provinserne vil blive afskaffet, ... de bemyndigedes dekretter vil ikke blive eksekveret, og hele befolkningen vil være på randen af Haram. [al-Iqtisad fil-I'tiqad, s. 240]

Imam Taqiuddin Ahmed bin Taymiyyah (661-728 EH)⁶

Det er obligatorisk at vide, at den bemyndigede position, som varetager folket (dvs. Khalifaen), er en af de mægtigste forpligtelser i (Islams) Deen. Faktisk kan den ikke etableres uden den... og dette er salafs holdning såsom al-Fadl bin 'Iyad, Ahmed bin Hanbal og andre. [Siyasah Shar'iyah, i Kapitlet: 'Forpligtelsen om at Adlyde Ledelsen']

Qadi Abul-Hasan bin Muhammad bin Habib al-Mawardi (362-448 EH)⁷

Imamah har til formål at efterfølge profetskabet for at beskytte (Islams) Deen, og varetage verdens affærer. Der er en enstemmig holdning (blandt de retslærde - dvs. Ijma' al-'Ulema) om, at personen som påtager sig denne stillings opgaver, skal tage Imamah-kontrakten fra Ummah. [al-Ahkam al-Sultaniyah, Kapitel 1, Imamah Kontrakten]

Imam Ahmed bin Hanbal (164-241 EH)⁸

Fitnah (uro og trængsler) indtræffer, når der ikke er nogen Imam udpeget over folkets affærer.

Abu Hafs 'Umar al-Nasafi (d. 701 EH)⁹

Muslimerne skal simpelthen have en Imam (Khalifah), som vil eksekvere reglerne, etablere Hudud (straffe), værne om grænserne, udstyre hærene, indsamle Zakah, straffe dem der laver oprør mod staten, og dem der spionerer og landejevsrøvere, sørge for Jumu'ah Bønnen, og de to fester (Eid), afgøre stridigheder blandt (Allahs) tjenere, acceptere vidnesbyrd fra vidner i juridiske anliggender, give de unge og de fattige i ægteskab som ingen familie har, og fordele krigsbyttet.

Imam al-Haythami (d. 807 EH)¹⁰

Det er velkendt, at Sahabah ؓ var enige om, at valget af Imamen efter profetskabets æra var en forpligtelse (Wajib). De gjorde det endnu mere vigtigt end de andre forpligtelser, mens de var beskæftiget med selvste Profetens ؑ begravelse.

Imam Sa'd al-Din Mas'ud bin 'Umar al-Taftazani (d. 791 EH) skrev:

⁵ Al-Iqtisad fil-I'tiqad - download værket her: <http://www.ghazali.org/works/iqtisad.doc>

⁶ Al-Siyasah al-Shar'iyah - download værket her: <http://www.almeshkat.net/books/open.php?cat=25&book=282>

⁷ Al-Ahkam al-Sultaniyah - download værket her: <http://www.almeshkat.net/books/open.php?cat=40&book=1216>

⁸ Al-Hanbalis værker - download her: <http://almeshkat.net/books/search.php?do=all&u=%C7%C8%E4+%D1%CC%C8+%C7%E1%CD%E4%C8%E1%ED>

⁹ Tafseer al-Nasafi - download værket her: <http://almeshkat.net/books/open.php?cat=6&book=1526>

¹⁰ Al-Fatawa al-Fiqhiyah - download værket her: <http://almeshkat.net/books/open.php?cat=15&book=2435>

Der er enstemmighed om at udpegelsen af en Khalifah er obligatorisk. Holdningsforskelle vedrører omend udpegelsen skal foretages af Allah eller af Hans tjenere, og omend grundlaget (for udpegelsen) er et tekstuel bevis, eller et rationelt bevis. Adopteringen er, at det er obligatorisk over tjenerne via et tekstuel bevis, på grund af Sendebudets ﷺ udtalelse:

((مَنْ مَاتَ بِغَيْرِ إِمَامٍ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً))

”Den der dør uden en Imam, dør en uvidenhedsdød.” [Musnad Ahmed, i Kitab al-Shamiyeen]

Og Ummah blev enige om at dette var den vigtigste forpligtelse efter Sendebudets ﷺ død; faktisk så vigtig at de betragtede det som endnu mere vigtigt end hans ﷺ begravelse, og således har det været efter hver eneste Imams (leders) død.